

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010372
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720010372.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému L. N., nar. XX.XX.XXXX v B. Z., trvale bytom T. X. K., okr. E., t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. marca 2021 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. januára 2021, sp. zn. 1T/111/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. januára 2021, sp. zn. 1T/111/2020 bol obžalovaný L. N. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 25. júna 2020 asi o 00.05 h v priestoroch prízemného bytu nachádzajúceho sa v bytovke pri penzióne Teplanka na adrese B. G. XXX, B. Z., ktorý mala v tom čase v prenájme I. Z., kde žila so svojimi dvoma deťmi spolu s obv. L. N., ktorý bol v tom čase jej druhom a s ktorým je tehotná, obv. L. N. vošiel do detskej izby k posteli, kde ležala I. Z., otvoril jej ruksak, ktorý sa nachádzal v jej blízkosti na podlahe pri posteli a vybral z neho jej peňaženku, v ktorej mala spolu 432,- € a osobné doklady, na čo I. Z. vstala z postele a s obv. L. N. sa začala naťahovať o predmetnú peňaženku, nakoľko obv. L. N. chcel naspäť 90,- €, ktoré predtým odovzdal I. Z. ako príspevok na nájom, čo I. Z. podmieňovala vrátením mobilného telefónu, ktorý jej obv. L. N. v minulosti kúpil a v tom čase ho mal vo svojej dispozícii, na ktorú požiadavku I. Z. obv. L. N. nereagoval, následne I. Z. v priestoroch detskej izby odsotil tak, že spadla na zem, pričom si pri páde udrela hlavu o stôl a keď sa postavila, tak obv. L. N. ju opätovne odsotil, po čom spadla na detský plastový box, následne opäť vstala, chytila znova svoju peňaženku, ktorú mal v rukách obv. L. N., spoločne sa o ňu ďalej naťahovali a takto vyšli až von pred bytovku, obv. L. N. sa snažil I. Z. opakovane odstrčiť, dal jej niekoľko faciek, vulgárne jej nadával, viackrát sa jej vyhroził, aby pustila peňaženku, lebo inak ju prizabije, potom ju odstrčil takou silou, že ju zhodil na zem, o ktorú si pri páde udrela hlavu, pri páde tiež pustila peňaženku, ktorá zostala v rukách obv. L. N., po čom zostala ležať schúlená na zemi držiac a chrániac si svoje brucho, následne obv. L. N. na I. Z. niečo nezrozumiteľné zakričal s tým, že ak nezmení svoj postoj, tak bude rátať do troch a potom ju zabije, po čom ju nohou najmenej jedenkrát kopol do chrbta v oblasti krížov a pravého boku, v tom čase vyšli pred bytovku susedia W. H. a W. H., obv. L. N. následne odovzdal I. Z. jej mobilný telefón, pričom I. Z. mu v tomto momente z ruky vytrhla aj svoju peňaženku, ktorú mal dovtedy stále v dispozícii a ušla do bytu, kde sa zamkla, čím týmto konaním poškodenej I. Z. spôsobil povrchové škrabance a odreniny na končatinách, pomliaždenie záhlavovej vlasovej časti hlavy a slabý otras mozgu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť v trvaní do 6 dní, bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života.

Za tento trestný čin bol obžalovaný L. N. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák..

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním v tomto smere obžalovaný L. N.. V jeho písomnom vyhotovení prostredníctvom obhajcu namietal, že uložený trest je neprímerane prísny, najmä pokiaľ ide o spôsob jeho výkonu, t.j. že mu bol uložený ako nepodmienečný. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil vo výroku o treste odňatia slobody tak, že mu uloží miernejší trest, ktorý si môže vykonať na slobode, prípadne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Svoje odvolanie doplnil ďalším podaním zo dňa 17.02.2021. Poukázal na to, že skutočnosť, že napadol vlastnú tehotnú družku sú obsahujúce ako kvalifikačný moment v právnej kvalifikácii skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zák. a preto nie je správne týmto odôvodňovať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Taktiež uviedol, že závery súdu prvého stupňa o jeho obzvlášť surovom konaní nie sú pravdivé a nevyplývajú ani z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Poškodenú nechcel kopnúť do chrbta ani do boku, ale mienil ju kopnúť do zadku, pričom ju kopol slabo. Ďalej uviedol, že i závery znalkyne MUDr. G. K. zo znaleckého posudku č. 08/2020 vyvracajú tvrdenia o obzvlášť surovom spôsobe napadnutia poškodenej. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd v súvislosti s napadnutým výrokom o treste rozsudku súdu prvého stupňa vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie znaleckým posudkom č. 08/2020 znalkyne MUDr. G. K., aby oboznámil najmä závery tohto znaleckého posudku, nakoľko tento dôkaz na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa nebol vykonaný. Potreba vykonania tohto dôkazu vyvstala až teraz, resp. po rozhodnutí a odôvodnení napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, keď na základe nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov dospel súd prvého stupňa k nesprávnym záverom o obzvlášť surovom napadnutí poškodenej a tým k uloženiu neprímerane tvrdého trestu. Súd mal pri ukladaní trestu zohľadniť aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, a to nielen čo do určenia trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., ktorú taktiež určil nesprávne, ale aj čo do druhu a výmery trestu. Podľa obžalovaného súd mu mal pričítať i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.. Ďalej uviedol, že svoje konanie oľutoval a veľmi ho mrzí. Nepovažuje vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho pohnútku, ako aj vzhľadom na jeho pomery, osobu a doterajší život za spravodlivé uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Okrem vyššie uvedených skutočností má tiež za to, že pri ukladaní trestu prichádza u neho do úvahy aj použitie ustanovení § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. Bývanie má zabezpečené v rodinnom dome svojej matky a jej manžela a taktiež si počas väzby zabezpečil i prácu. Poukázal na to, že s deťmi, ktoré má s bývalou manželkou, udržiava kontakt a chce sa čo najskôr podieľať na ich výchove. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest a to trest s podmienečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu, prípadne aj trest odňatia slobody v nižšej výmere s podmienečným odkladom, alternatívne navrhol vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Podaním zo dňa 09.03.2021, doručeným krajskému súdu dňa 10.03.2021, obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol odvolaciemu súdu zabezpečiť a vykonať dôkaz - hodnotenie osoby obžalovaného z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina. Obžalovaný uviedol, že od posledného hodnotenia zo dňa 06.10.2020 uplynula už dlhšia doba a medzičasom bol aj disciplinárne odmenený. Predseda senátu krajského súdu vyžiadala z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina aktuálne hodnotenie správania sa osoby obžalovaného vo väzbe, pričom vypracované hodnotenie bolo doručené krajskému súdu dňa 18.03.2021. V hodnotení zástupca riaditeľa ústavu uviedol, že adaptácia obžalovaného na podmienky výkonu väzby prebehla bezproblémovo, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku pre obvinených si zatiaľ plní, k ostatným obvineným sa správa slušne, k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže sa doposiaľ správal na požadovanej úrovni, osobnú hygienu ako aj čistotu na cele a v osobných veciach dodržiava, kontakt udržiava s rodinou formou korešpondencie a telefonovaním, o videonávštevu neprejavil záujem, voľný čas trávi počúvaním rádia, sporadicky sa zúčastňuje vychádzok, z osvetových aktivít využíva návštevu knižnice, aktívne sa zapája do kvízov, prednášok a turnajov spoločenských hier organizovaných na oddelení, počas pobytu vo výkone väzby v ústave nebol pracovne zaradený, dňa 16.02.2021 bol disciplinárne odmenený formou pochvaly za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti obvineného, disciplinárne potrestaný nebol.

Návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania o prečítanie znaleckého posudku znalkyne MUDr. G. K. bol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v zmysle ust. § 272 ods. 3 Tr. por. per analogiam odmietnutý. Senát krajského súdu sa po porade uzniesol, že okolnosti, ktoré mal znalecký posudok ozrejmiť (t.j. posúdenie zdravotného stavu poškodenej) boli jednak dostatočne preukázané ostatnými doposiaľ vykonanými dôkazmi a jednak sa týkajú skutočností majúcich vplyv vo vzťahu k vine, ktorú krajský súd ani nemohol vzhľadom na súdom prvého stupňa prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. por. preskúmať.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného L. N. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 23. marca 2021 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 26. februára 2021, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného L. N. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému L. N., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému L. N. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a s poukázaním na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo prijaté v trestnej veci sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 06. 2017 okresný súd správne pristúpil k uloženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>>, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maiorem (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqge>> (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

K odvolaciemu dôvodu týkajúceho sa podľa názoru obžalovaného neprimeraného a prísneho trestu krajský súd uvádza, že okresný súd pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody a tiež pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody dostatočne posúdil všetky okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov a najmä pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti nápravy z hľadiska účelu trestu. Krajský súd má za potrebné v tomto smere bližšie poukázať na skutočnosti, ktoré spolu so skutočnosťami, ktorými sa zaoberal okresný súd v napadnutom rozsudku, odôvodňujú záver, že nie je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s podmienečným odkladom a ani trest kratšieho trvania. V zmysle ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 4 Tr. zák., sa okresný súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody mohol pohybovať v rozmedzí od 8 mesiacov, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia mohlo dôjsť k zníženiu dolnej hranice o jednu tretinu z pôvodných 3 rokov na 8 mesiacov. Okresný súd sa uvedeným ustanovením riadil a s poukázaním na ustálenú súdnu prax a vyššie citované stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zvážením všetkých okolností prípadu a tiež vzhľadom na pomery páchatela dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, čo je v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. Krajský súd

má za potrebné prízvukovať, že obžalovaný bol uznaný za vinného okrem prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. aj zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. f) Tr. zák., teda je potrebné zohľadniť skutočnosť, že stupeň závažnosti a škodlivosti je vyšší ako len pri prečine. Krajský súd poukazuje tiež na závislosť obžalovaného na alkohole, pričom preskúmaním vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: ORP-289/2-VYS-PB-2020, konkrétne znaleckého posudku č. 217/2020 vo veci vyšetrovania duševného stavu obvineného L. N. znalcom MUDr. M. N., bolo zistené, že u obžalovaného sa jedná o psychickú závislosť s viacročným pravidelným pitím, s rodinnými a sociálnymi komplikáciami pitia a s pokračovaním v pití napriek jeho nepriaznivým následkom (č. l. 142). Znalec v citovanom znaleckom posudku tiež uviedol, že anamnéza obžalovaného je pozitívna aj na užívanie viacerých psychoaktívnych látok (kanabinoidy, psychostimulácia, halucinogény - čl. l. 142, pričom táto skutočnosť vyplýva i zo samotného doznania obžalovaného). V neprospech obžalovaného tiež vyznieva jeho pracovná morálka, nakoľko ako vyplýva z pracovného posudku od posledného zamestnávateľa KIA Motors Slovakia, s.r.o. zo dňa 27.10.2020, došlo u neho viackrát k porušeniu pracovnej disciplíny, konkrétne 2x bol obžalovaný písomne upozornený na jej porušenie a to v spojitosti s pozitívnou dychovou skúškou na alkohol. Pracovný pomer bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru, pričom konkrétnym dôvodom skončenia pracovného pomeru bol pozitívny výsledok skríningového testu na prítomnosť omamných látok. Obžalovaný bol pritom od 05.11.2019 do času vzatia do väzby nezamestnaný. Všetky uvedené okolnosti, na ktoré odvolací súd vyššie poukazuje, spolu so všetkými skutočnosťami uvádzanými okresným súdom v napadnutom rozsudku (v neposlednom rade miera surovosti konania obžalovaného, ktorý napadol vlastnú tehotnú družku, s ktorou čakal dieťa a i na napriek vedomosti o jej tehotenstve ju opakovane fyzicky napádal - sotil, odstrčil, kopol - pričom krajský súd dodáva, že obžalovaný si musel byť vedomý, aké nebezpečenstvo pre tehotnú ženu a jej plod môže znamenať už aj len pád na zem), spolu vedú k jednoznačnému záveru, že práve len nepodmienečným trestom odňatia slobody bude v dostatočnej miere naplnený účel trestu tak, ako to predpokladaná ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.